Augustinus, Aurelius: Opuscula
Strassburg: Martin Flach (printer of Strassburg), 11 Aug. 1491, 1491

nihil ꝯfusū: vt sabelli⁹. ſ3 totū ꝑfectu3. qꝛ
totū ex vno ⁊ vnū nō tamē solitariū: vt ꝓ
sumūt praxeas ⁊ siluan⁹ pentapolitana
damnabilis illa doctrina.

De homousion. Cap. V.

Homousion ergo. i. coessentialis
ī diuītate prī fili⁹: homousiō prī
⁊ filio: spūsſctūs: homousion deo ⁊ homī
vn⁹ fili⁹ manēs de⁹ ī hoīe suo ī glia prīs
desiderabil' videri ab angel': sic pr̄ ⁊ spūs/
sctūs adorat ab angel' ⁊ ab oīmi creatura
ñ hō fact⁹ ꝑter deū vl' xp̄s cū deo sic blas
phemat nestori⁹: ſ3 hō ī deo ⁊ de⁹ ī hoīe.

De resurrectōe. Cap. VI.

Erit resurrectio mortuoꝝ oīm. ſ3
vna ⁊ insimil' ⁊ semel. Nō ꝑma iu
storū: ⁊ scđa pctōꝝ vt fabula est
somniatoꝝ: sed vna oīm. ⁊ si id resurgere
dicit qđ cadit. caro ḡ nostra in veritate re
surgit: sicut ī veritate cadit. Et nō ſm ori
genē īmutatio corpoꝝ erit. i. aliud nouu3
corp⁹ ꝑ carne. ſ3 eadē caro corruptibil' q̄
cadit tā iustoꝝ q̄3 iniustoꝝ īcorruptibilis
resurget: q̄ vel penā sufferre possit ꝑ pec/
catis. vl' in glia eterna manere ꝑ meritis.

Itē de eadem.

Omniū hoīm erit resurrectō. Si
oīm erit. ḡ oēs moriunt. vt mors
ab adā ducta oībꝫ filijs ei⁹ dñet.
Et maneat illud ꝑuilegiū ī dño qđ de eo
spēaliter dr. Nō dabis sanctū tuū videre
corruptōe3. Ei⁹ eñ caro nō vidit corru/
ptionē. Hāc rōne3 maxia prm turba tra
dente suscepim⁹. Veꝝ qꝛ sūt ⁊ alij eq̄ ca/
tholici ⁊ eruditi viri q̄ credūt aīa ī corꝑe
manēte īmutandos ad incorruptōe3 ⁊ ī/
mortalitatē eos q̄ ī aduētu dñi viui inue
niēdi sunt. ⁊ h̄ eis reputari ꝑ resurrectōe
ex mortuis q̄ mortalitatē īmutatōne de
ponāt ñ morte. Quolibet q̄s acquiescat
modo: nō est heretic⁹: nisi ex ꝯtentōe here
tic⁹ fiat. Sufficit eñ in ecclie lege carnis
resurrectōe3 credere futurā de morte.

De iudicio viuoꝝ ⁊ mortuoꝝ.
Cap. VII.

Quod aūt dicim⁹ in simbolo ī ad
uentu dñi viuos ac mortuos iu
dicādos: ñ solū iustos ⁊ pctōres
significari. sic dyodor⁹ putat. ſ3 ⁊ viuos
eos q̄ ī carne inueniēdi sunt credim⁹: q̄ ad
huc morituri credunt: vl' īmutādi sūt vt
alij volūt: vt suscitati ꝯtinuo vl' reforma
ti: cū ante mortuis iudicent.

Q, nlla post resurrectōe3 ⁊ iudiciū fu
tura sit restitutio Cap. VIII.

Post resurrectōe3 ⁊ iudiciū ñ cre/
dam⁹ restitutōne3 futurā: q̄3 ori/
genes delirat: vt demōes vl' ipi
hoīes post tormēta q̄si supplicijs expur
gati. vel illi ī angelicā q̄ creati sūt redeāt
dignitatē: vl' isti iustoꝝ societate donent:
eo q̄ h̄ diuīe ꝯueniat pietati: ne q̄d ex rō/
nalibꝫ ꝑeat creaturis: ſ3 q̄libet mō saluet.
S3 nos credamus ipi iudici oīm ⁊ retri
butori iusto q̄ dixit. Ibūt impij ī suppli
ciū eternū: iusti aūt ī vitā eternā: vt ꝑcipi
ant fructū opeꝝ suoꝝ.

Q, añ mūdm angeli facti sūt. Ca. IX.

In ꝑncipio creauit de⁹ celū ⁊ terrā ⁊ aq̄m
ex nihilo. Et cū adhuc tenebre ipa3 aq̄m
occultarēt: ⁊ aq̄ terrā abscōderet: facti sūt
āgeli ⁊ oēs celestes ꝟtutes: vt ñ ess3 ociosa
dei bōitas: ſ3 hr̄et ī q̄bꝫ ꝑ mlta añ spacia
bōitatē suā oñder3: ⁊ ita h̄ visibil' mūds ex
materia q̄ a dō facta fuerat. fact⁹ ē ⁊ ornat⁹

Q, sol⁹ de⁹ sit incorpore⁹. Cap. X.

Nihil incorporeū ⁊ inuisibile na/
tura credendū nisi solū deū. i. pa
trē ⁊ filiū ⁊ spūmsanctu3. Qui iō
recte incorpore⁹ credit. qꝛ vbiq̄3 est: ⁊ oīa
implet atq̄3 ꝯstringit ideo ⁊ inuisibil' oībꝫ
creaturis qꝛ incorpore⁹ est.

Q, oīs creata sit corꝑea. Cap. XI.

Creatura oīs corꝑea: angeli ⁊ oēs
celestes ꝟtutes corporee: licet nō
carne sb̄sistāt. Ex eo aūt corꝑeas
esse credim⁹ ītellectuales natas: q̄ locali
ter circūscribunt: sic ⁊ aīa q̄ carne claudit
⁊ demōes q̄ ꝑ sb̄a3 angelice nature sunt.

Q, īmortales sūt aīe hoīm. Ca. XII.

Immortales eē credim⁹ ītellectuales na
turas: qꝛ carne carēt: nec habēt q̄ cadant
vt resurrectōe egeāt p⁹ ruinā necessaria.

Q, aīe hoīm ñ sint simul create: nec ꝑ
coitū seminate. Cap. XIII.

Animas hoīm ñ esse ab initio int
ceteras ītellectuales natas: nec si
mul creatas. sicut origenes fingit

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-299/0486
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG